

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๗/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสงขลา

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

นาง

ผู้ฟ้องคดี

กรมประมง ที่ ๑

อธิบดีกรมประมง ที่ ๒

ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ

กรมประมง ที่ ๓

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านการผลิต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพประมง เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ชื่อ ว. [REDACTED] เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา เนื่องจากใบอนุญาตใช้เรือเดิมจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๒๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาต่อผู้ฟ้องคดีว่า ไม่อาจรับรองให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการออกใบอนุญาตใช้เรือประมงตามที่ยื่นคำขอได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้เรือประมงชื่อ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่ง

/เพิกถอน...

เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ของผู้ฟ้องคดี และกักเรือ [REDACTED] ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และประกาศให้เรือประมงดังกล่าวเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งมีผลวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต และเป็นเรือที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ในรอบปีการประมง ๒๕๖๓-๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๔๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ และกักเรือประมงชื่อ สุนนารธรรม ๕ เลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่งยึดเครื่องมือทำการประมง กักเรือประมง และยังไม่พ้นห้าปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ถึงวันยื่นคำขอรับหนังสือรับรอง ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ขายเรือประมงที่ถูกใช้ในการกระทำความผิดให้แก่บุคคลอื่นแล้ว แต่ไม่มีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่งมาตรการทางปกครอง คำสั่งมาตรการทางปกครองจึงมีผลใช้บังคับตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่นตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏเพิ่มเติมว่า ศาลจังหวัดนครราชสีมาคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐๐/๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย มาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๔๑ ซึ่งคดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๒ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งยังไม่ถึงกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๘/๒๓๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา รองอธิบดีกรมประมง ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในการออกคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมง ตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ไม่ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยยกเหตุผลขึ้นกล่าวอ้างเพิ่มเติมว่าศาลจังหวัดนครราชสีมาคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐๐/๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้าม ซึ่งเป็นการให้เหตุผลภายหลังคำสั่งทางปกครองตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้มีการขายเรือ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ให้แก่บุคคลอื่นไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ตามสัญญาซื้อขายเรือ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพียงแต่ยังมีได้ดำเนินการโอนทางทะเบียนเท่านั้น ซึ่งการกระทำผิดตามที่กล่าวอ้างดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือให้แก่ผู้ซื้อไปแล้ว การกระทำผิดดังกล่าวจึงมิได้เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่วนกรณีที่อ้างว่าเรือ ว.สุภาพร ๔ เป็นเรือที่ไม่ได้รับอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ในรอบปีการประมง ๒๕๖๓-๒๕๖๔ ก็ไม่ได้อยู่ในเงื่อนไขของการห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือและการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อการกระทำผิดเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลอื่นโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องด้วย จึงไม่เข้าเงื่อนไขว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว คณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครองจึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน มีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำส่งกักเรือประมงชื่อ [REDACTED] และเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่

๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ของเรือ [REDACTED] ได้ คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้อาศัยเหตุผลตามคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง ที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มาเป็นเหตุในการพิจารณาและยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ประกอบกับ แม้ในทางทะเบียนเรือ [REDACTED] จะยังเป็นชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ก็ตาม และคณะกรรมการมาตรการทางปกครองได้มีคำสั่งที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ รวมถึงคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลตามที่กล่าวแล้ว ก็คงมีผลใช้บังคับกับเรือ [REDACTED] เท่านั้นที่จะต้องห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมง ตามมาตรา ๓๙ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีอำนาจนำมาบังคับใช้กับเรือ ว. [REDACTED] ของผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือและการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเจตนารมณ์ให้ออกหนังสือรับรองดังกล่าวสำหรับเรือแต่ละลำ และหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่พิจารณาความหมายของลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับหนังสือรับรองดังกล่าว ตามมาตรา ๓๙ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมงข้างต้น ในทางว่า เมื่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองออกคำสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ สังกักเรือประมง และเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของเรือ [REDACTED] ผลแห่งคำสั่งดังกล่าวที่ใช้บังคับกับเรือ [REDACTED] และคำพิพากษาถึงที่สุดตามที่กล่าวแล้ว นำมาใช้กับเรือ ว. [REDACTED] รวมตลอดถึงเรือลำอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีด้วย ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี เสมือนหนึ่งห้ามผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพทำการประมงพาณิชย์ตลอดทั้งเวลา ๕ ปี อันเป็นการละเมิดซึ่งเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี ถือเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ และเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ อันขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ อีกทั้งการตีความในลักษณะดังกล่าว ย่อมทำให้มาตรา ๓๙ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๖ โดยชัดแจ้ง ดังนั้น การพิจารณาวินิจฉัยและ

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถประกอบอาชีพอันส่งผลต่อความเป็นอยู่ของผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างอย่างมาก ทำให้ขาดรายได้และเกิดภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่อนับแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๓ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวนรวม ๗๗๘,๘๐๐ บาท และจะยังมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องต่อไป ทั้งการที่ไม่สามารถนำเรือประมง ว. [REDACTED] ออกประกอบอาชีพได้ ยังส่งผลให้เรือเกิดความชำรุดทรุดโทรมอีกด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๒๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๔๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๒๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๔๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ และขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีไปพลางก่อน โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขตามความเหมาะสมจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง เลขที่คำขอ ๖๓๙๐๐๑๑๕๐๐๑๑๗ ตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อใช้ประกอบการขอต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือของเรือประมงชื่อ ว. [REDACTED] เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ขนาด ๘๔.๕๑ ตันกรอส ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีแล้ว

/เห็นว่า...

เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และกักเรือประมงชื่อ [REDACTED] เลขทะเบียนเรือ ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ของผู้ฟ้องคดี จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่สามารถพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อใช้ประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ และได้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงชื่อ ว [REDACTED] ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พบว่า ศาลจังหวัดนราธิวาสได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๓๕๔/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๙๐๐/๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย มาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๔๖ ซึ่งศาลจังหวัดนราธิวาสได้อ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ และไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์คำพิพากษา คดีอาญาจึงถึงที่สุด เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งยังไม่พ้นกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๑) อันเป็นการทำการประมงฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๑๔ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๑) ด้วยอีกประการหนึ่ง ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) (๓) และ (๕) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่สามารถออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ตามข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์แล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงมีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๔๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการขอให้ทบทวนคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ พร้อมแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

/กรณี...

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า คำสั่งที่ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดี การพิจารณาและมีคำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ พิจารณายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยมิได้พิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายในขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญของการออกคำสั่งทางปกครอง จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อีกทั้งการวินิจฉัยอุทธรณ์โดยได้หยิบยกเหตุผลขึ้นกล่าวอ้างเพิ่มเติมว่า ศาลจังหวัดนราธิวาสได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐๐/๒๕๖๒ เป็นการให้เหตุผลในภายหลัง โดยที่มิได้จัดอยู่ในการจัดทำคำสั่งทางปกครอง ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบการพิจารณาในส่วนดังกล่าว จึงไม่สามารถโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานได้ จึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น คำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบสิทธิของคู่กรณี หมายถึงสิทธิที่คู่กรณีได้รับการรับรองตามกฎหมายหรือจากการรับรองการอนุญาตจากผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่ก่อนแล้ว หากมีการออกคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ ก่อนออกคำสั่งเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสในการโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน อันเป็นหลักการรับฟังคู่กรณี แต่สำหรับคดีนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่มีหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง และมีความประสงค์จะขอหนังสือรับรองเพื่อใช้ประกอบการขอต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือประมง จึงต้องยื่นคำขอรับหนังสือรับรองตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ก่อน ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิตามกฎหมายหรือได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับหนังสือรับรองจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการขอรับสิทธิที่จะเกิดขึ้นหรือได้รับการรับรองตามกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง จึงเป็นเพียงการยืนยันถึงความไม่มีสิทธิของผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งในการขอรับหนังสือรับรองเพื่อใช้ประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง กฎหมายได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะขอรับหนังสือรับรองในกรณีดังกล่าวไว้ชัดเจนแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบข้อเท็จจริงว่าตนเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการขอรับหนังสือรับรองเพื่อใช้ประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ตามมาตรา ๓๙ แห่ง

/พระราช...

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่ก่อนที่จะมาขอรับหนังสือรับรอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อใช้ประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ จึงเป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ นั้น พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง ส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ทำคำสั่งทางปกครอง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองได้แสดงหลักฐานใดๆ นอกเหนือจากคำอุทธรณ์อีก ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ ไม่ได้นำเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาเป็นเหตุผลในการพิจารณาทบทวนคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งข้อเท็จจริงในส่วนของคำพิพากษาคดีอาญาเป็นเพียงการเพิ่มเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วยอีกประการหนึ่ง แม้จะไม่มีข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียังคงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวอยู่แล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การออกคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้พิจารณาข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการขายเรือประมง [REDACTED] ให้แก่บุคคลอื่นไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพียงแต่ยังมิได้ดำเนินการโอนทางทะเบียนเท่านั้น ทั้งนี้ การกระทำผิดตามที่กล่าวอ้างเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือให้แก่ผู้ซื้อไปแล้ว จึงเกิดจากการกระทำของผู้ซื้อเรือประมง [REDACTED] หรือบริวาร ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และการไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ก็มีได้อยู่ในเงื่อนไขของการห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๖ บัญญัติให้ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์

จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และมาตรา ๓๙ บัญญัติให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด (๓) เป็นผู้ที่อธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปี นับแต่วันได้รับคำสั่ง (๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวัน ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ประกอบกับระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕ (๑) กำหนดให้ผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับ ใบอนุญาตทำการประมง ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ [REDACTED] หมายเลข ทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ขนาด ๑๕๘.๙ ตันกรอส ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ กระทำผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ และคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยึดเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด กักเรือประมง [REDACTED] ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง เพิกถอน ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดี และยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต คำสั่งมีผลวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยคำสั่งดังกล่าวยังคงมีผลใช้บังคับอยู่และมีได้ ถูกยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ การกล่าวอ้างว่า การกระทำผิดเกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือให้แก่ผู้ซื้อไปแล้ว ไม่มีผลให้คำสั่ง ของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองเปลี่ยนแปลงไป เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ได้รับ หนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงตามข้อ ๕ (๑) ของระเบียบ กรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรอง เพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ คำสั่งที่ไม่ออกหนังสือรับรอง เพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ไม่ได้อยู่ในเงื่อนไขของการห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับ ใบอนุญาตใช้เรือประมงตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาต ใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔ บัญญัติว่า บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทางกฎเกณฑ์ และมาตรฐาน ที่เป็นการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมงภายใต้วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ (๔) เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชกำหนดนี้ “ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป “การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย” หมายความว่า (๑) การทำการประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายไทยหรือกฎหมายของรัฐชายฝั่ง... มาตรา ๓๖ บัญญัติว่า ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย กล่าวคือ ผู้ที่ประสงค์จะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีกรมประมงหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประมงมอบหมาย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าเรือประมงที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงชื่อ ว.สุภาพร ๔ เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ขนาด ๘๔.๕๑ ตันกรอส ซึ่งเกินกว่า ๑๐ ตันกรอส ถือเป็นเรือประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งต้องมีใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จึงจะออกทำการประมงได้ แต่ไม่ปรากฏว่าเรือประมงลำดังกล่าวได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ในรอบปี การประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีนำเรือ ว. [REDACTED] ออกทำการประมง ก็จะเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๓๖ และเป็นการทำประมงผิดกฎหมาย เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว และเพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามเจตนารมณ์ของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามความใน มาตรา ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงสามารถนำมาใช้ประกอบดุลพินิจที่จะไม่ออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ประกอบข้อ ๕ (๔) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอ และการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้โดยชอบด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือ [REDACTED] ให้แก่ผู้อื่นไปแล้ว และการกระทำความผิดเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลอื่นโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือ

/เกี่ยวข้อง...

เกี่ยวข้องด้วย คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ คำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ ได้อาศัยเหตุตามคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมาเป็นเหตุในการพิจารณาและยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยเช่นกัน นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ [REDACTED] ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษในข้อหาทำลายอุปกรณ์ลือคตรึงอุปกรณ์ติดตามเรือ (VMS) และเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ติดตามเรือไปติดตั้งยังเรือลำอื่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษเพิ่มเติมในข้อหาปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว พฤติการณ์ดังกล่าวถือว่าเป็นการกระทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามความในมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และกักเรือประมงชื่อ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ของผู้ฟ้องคดี จนกว่าคดีจะถึงที่สุด การพิจารณาออกคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ทุกประการ คำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีการโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ กระบวนการโต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงนั้น จึงได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวมิได้ถูกยกเลิกเพิกถอน ดังนั้น คำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ การออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง จึงเป็นการออกให้แก่บุคคลผู้ยื่นคำขอ ซึ่งต้องพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต อันเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องผูกพันตนต่อกฎหมายอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อองค์ประกอบส่วนเหตุเกิดขึ้นครบถ้วน องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองย่อมมีอำนาจหน้าที่กระทำการตามที่กฎหมายกำหนด หรือที่เรียกกันในทาง

/กฎหมาย...

กฎหมายว่า องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจผูกพันในเรื่องนั้น เมื่อมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติลักษณะต้องห้ามที่เป็นความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับหนังสือรับรอง ซึ่งมี ๗ ลักษณะต้องห้าม อันเป็นองค์ประกอบส่วนเหตุของการพิจารณาออกหนังสือรับรอง หรือไม่ออกหนังสือรับรอง หากผู้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาออกหนังสือรับรอง ย่อมมีอำนาจในการพิจารณาออกคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๓ (๑) หรือ (๕) ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และตามมาตรา ๑๑๓ (๔) ยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ประกอบกับระเบียบกรมประมงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕ (๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๒ (๔) และกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๒ (๒) ได้รับรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลการพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทุกประการแล้ว จึงเห็นพ้องกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงวินิจฉัยอุทธรณ์ยืนตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระบวนการพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นไปตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน และไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าว

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ได้อาศัยเหตุอันเกิดจากการกระทำของบุคคลอื่นและเรือที่ใช้ในการกระทำความผิดคือ เรือ [REDACTED] ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือ ว [REDACTED] มาเป็นเหตุในการไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงชื่อ ว [REDACTED] และยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และคณะกรรมการมาตรการทางปกครองได้มีคำสั่ง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลจังหวัดนราธิวาสก็คงมีผลใช้บังคับกับเรือ [REDACTED] เท่านั้น ที่จะต้องห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง โดยมีอาจนำมาบังคับใช้กับเรือประมง ว. [REDACTED] ของผู้ฟ้องคดีได้ นั้น ตามพระราช

/กำหนด...

กำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๖ กำหนดว่า ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และมาตรา ๓๙ บัญญัติให้ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ประกอบกับระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตให้ใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕ (๑) กำหนดว่า ผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นได้ว่า การออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงเป็นการออกหนังสือรับรองให้แก่บุคคลที่ยื่นคำขอรับหนังสือรับรอง ซึ่งต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับหนังสือรับรองประกอบกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาออกหนังสือรับรองตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติลักษณะต้องห้ามที่เป็นความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หากผู้ยื่นคำขอมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แล้ว ย่อมต้องห้ามที่จะขอรับหนังสือรับรองไม่ว่าจะเป็นการขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอใบอนุญาตใช้เรือประมงสำหรับเรือประมงลำใดก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และตามมาตรา ๑๑๓ (๔) ยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดีย่อมมีลักษณะต้องห้ามที่จะขอรับหนังสือรับรองไม่ว่าสำหรับเรือประมงลำใด โดยไม่จำเป็นต้องมีลักษณะต้องห้ามเฉพาะเรือประมงลำใดเคยกระทำความผิดเท่านั้น ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๘/๒๕๖๑ ได้เคยให้ความเห็นไว้ในทำนองเดียวกันสอดคล้องกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงตามข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ คำสั่งที่ไม่ออกหนังสือประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีและคำวินิจฉัยอุทธรณ์จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพประมง และเป็นเจ้าของเรือประมง ชื่อ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทวนล้อมจับ ชนิดวนล้อมจับ มีขนาด ๑๕๘.๙ ต้นกรอส เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ ณ สถานีตำรวจภูธรตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เหตุเกิดบริเวณริมแม่น้ำบางนรา หมู่ที่ ๖ (บ้านหัวคลอง) ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ในข้อหาทำลายอุปกรณ์ลือกตริง อุปกรณ์ติดตามเรือ (VMS) และเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ติดตามเรือไปติดตั้งยังเรือลำอื่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาระบบติดตามเรือประมงของเรือประมงพาณิชย์ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ต่อมา วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษเพิ่มเติม ข้อหาปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าจากพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมยืนยันได้ว่าการทำลายอุปกรณ์ลือกตริงระบบติดตามเรือของเรือประมง [REDACTED] และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกลือกไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือประมง [REDACTED] โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือเป็นเรือประมง [REDACTED] และการที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าได้มีการขายเรือให้แก่ นาย [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่ไม่ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง โดยผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงเพื่อรักษาสิทธิการทำการประมงพาณิชย์ไว้ก่อน จึงไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายได้ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันเป็นความผิดร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครองจึงออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทวนล้อมจับ ชนิดวนล้อมจับของผู้ฟ้องคดี และกักเรือประมงชื่อ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้วางประกันตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบ

/คำสั่ง...

คำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ต่อมา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ศาลจังหวัด นราธิวาสมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๕๔/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๐๐/๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย และมาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๔๖ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย หลายบท ให้ลงโทษฐานปลอมแปลง ปิดบังและเปลี่ยนเครื่องหมายประจำเรือประมงและ ทะเบียนเรือประมง ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ โดยให้กักขังแทนค่าปรับได้เกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๒ ปี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ชื่อ ว. [REDACTED] เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ เลขที่คำขอ ๖๓๙๐๐๑๑๕๐๐๑๑๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติราชการแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่ง พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยได้ใช้เรือประมงชื่อ สมนาธรสมุทร ๕ เลขทะเบียนเรือ ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) และ มาตรา ๑๖๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทวนล้อมจับ ชนิดวนล้อมจับของผู้ฟ้องคดี และกักเรือ [REDACTED] ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ ทำการประมงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งมีผลวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นห้าปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต และเป็นเรือที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ในรอบปี การประมง ๒๕๖๓-๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุตสาหกรรมคำสั่ง ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกคำสั่ง มาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือ ทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ และ กักเรือประมงชื่อ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ โดยได้รับแจ้งคำสั่ง เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และยังไม่พ้นห้าปี นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ถึงวันยื่นคำขอรับหนังสือรับรอง อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง

/พ.ศ. ๒๕๕๘...

พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้แย้งว่าชายเรือประมงที่ถูกใช้กระทำความผิดให้แก่บุคคลอื่นแล้ว แต่เหตุดังกล่าวไม่มีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่งมาตรการทางปกครอง คำสั่งมาตรการทางปกครอง ยังมีผลบังคับอยู่ตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อเท็จจริงปรากฏเพิ่มเติมว่า ศาลจังหวัดนครราชสีมาคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐๐/๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย มาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนด การประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๔๖ ซึ่งคดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๒ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาต ใช้เรือประมงในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งยังไม่พ้นกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่คำพิพากษา ถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๑) อันเป็นการกระทำความผิดกฎหมาย ร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอ และการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ อีกประการหนึ่งด้วย ดังนั้น คำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาต ใช้เรือประมงให้ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และได้รายงานความเห็นพร้อม เหตุผลไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และได้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๔๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘/๒๓๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งขยายระยะเวลา การพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา รองอธิบดีกรมประมง ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่ออกหนังสือ รับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยใช้เรือประมง

/ชื่อ ว. สุภาพร ๔...

ชื่อ ว. [REDACTED] เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ แจ้งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มิได้กฎหมายกำหนดชั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีการดำเนินการตามชั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผลแล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดชั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้โดยเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งไม่ออก

/หนังสือ...

หนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ อันเป็นการยื่นคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดหกสิบวัน ระยะเวลาดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์จึงจะขยายออกไปอีกสามสิบวันนับแต่วันครบหกสิบวัน ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้แจ้งเหตุจำเป็นเพื่อขอขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘/๒๓๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ แจ้งเหตุจำเป็นต้องขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์อีก ๓๐ วัน ซึ่งเป็นการแจ้งเหตุจำเป็นเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับคำอุทธรณ์ ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจขยายออกไปตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว (เทียบเคียงคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๔๐/๒๕๕๕ (ประชุมใหญ่)) และต้องถือว่าวันที่ครบหกสิบวัน คือ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว และสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดหกสิบวัน คือ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยไม่ต้องรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อีกต่อไป กล่าวคือ ภายในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่โดยที่วันดังกล่าวเป็นวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ระยะเวลาดำเนินการฟ้องคดีจึงขยายเป็นวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ดี โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของ

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ พร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีนี้ เห็นว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่และมีผลเป็นการยืนยันคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาล ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงรับ คำฟ้องที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ในประเด็นนี้ เห็นว่าการที่ศาลจะวินิจฉัยว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลจะต้องตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แม้คำสั่งดังกล่าวจะเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนด ระยะเวลาการฟ้องคดีก็ตาม

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชกำหนดนี้... “ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มี ขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป... “เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้ หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความ รวมถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือแปรรูปสัตว์น้ำ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง... มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใด จะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมาย มาตรา ๓๙ บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิด อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด... (๓) เป็นผู้ซึ่งอธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง... (๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต... มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ ทำการประมงและมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ติดตั้ง ระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด... มาตรา ๑๐๕ บัญญัติว่า ในกรณี

/มีหลักฐาน...

มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ใดกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ... (๒) สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้หรือได้มาจากการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือสั่งกักเรือประมงไว้จนกว่าจะมีการพิจารณาและมีคำสั่งตามหมวด ๑๐ หรือหมวด ๑๑ มาตรา ๑๑๐ บัญญัติว่า บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการทางปกครองที่เพียงพอเพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการใช้โทษทางอาญาที่ได้กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ และเพื่อกำหนดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจสั่ง ดังต่อไปนี้ (๑) ยึดสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนั้นหรือเครื่องมือทำการประมง... (๔) เพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (๕) กักเรือประมง วรรคสอง บัญญัติว่า การสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงตาม (๑) หรือกักเรือประมงตาม (๕) เจ้าของเรือจะวางประกันแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้ แต่ถ้ามียกเรือหรือเครื่องมือทำการประมงหรือเรือประมงนั้นไปใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีก ให้เงินประกันนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และจะขอวางเงินประกันแทนอีกไม่ได้... วรรคสี่ บัญญัติว่า การสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดซ้ำอีก และมาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า การกระทำความผิดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๑๓... (๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑... (๑๑) ปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง... มาตรา ๑๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท กฎกระทรวงการขออนุญาต และการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ กำหนดว่า การอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้... (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙... (๔) เรือประมงต้องไม่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่อธิบดี คณะกรรมการมาตรการทางปกครอง หรือรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง มาตรา ๑๑๓ (๔) หรือมาตรา ๑๑๖ แล้วแต่กรณี...ระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ “หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาต

/ใช้เรือประมง...

ใช้เรือประมง ข้อ ๒ กำหนดว่า ผู้ใดประสงค์จะขอหนังสือรับรอง ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยเอกสาร หรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบแนบท้ายระเบียบนี้ และข้อ ๕ กำหนดว่า การพิจารณา ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาต ทำการประมงตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๒) เรือประมงที่จะขอต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือสำหรับเรือประมงต้องไม่อยู่ในระหว่างถูก การดำเนินคดี

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพประมงและเป็นเจ้าของ เรือประมงชื่อ สุนาธรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ขนาด ๑๕๘.๙ ตันกรอส ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภท อวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับ ต่อมา วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ ร้องทุกข์กล่าวโทษ ณ สถานีตำรวจภูธรตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เหตุเกิดบริเวณ ริมแม่น้ำบางนรา หมู่ที่ ๖ (บ้านหัวคลอง) ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ในข้อหา ทำลายอุปกรณ์ลือกตริง อุปกรณ์ติดตามเรือ (VMS) และเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ติดตามเรือไปติดตั้ง ยังเรือลำอื่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการติดตั้งระบบ ติดตามเรือประมงและดูแลรักษาระบบติดตามเรือประมงของเรือประมงพาณิชย์ให้สามารถ ใช้งานได้ตลอดเวลา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ และเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พนักงาน เจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษเพิ่มเติม ข้อหาปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมาย ประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนด ดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าจากพยานหลักฐาน ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมยืนยันได้ว่าการทำลายอุปกรณ์ลือกตริงระบบติดตามเรือ ของเรือประมง [REDACTED] และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกล็อกไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับ เรือประมง [REDACTED] โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือให้เป็น เรือประมง [REDACTED] และการที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าได้มีการขายเรือให้แก่ นาย [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่ไม่ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง โดยผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงเพื่อรักษาสีสิทธิ์ทำการประมงพาณิชย์ ไว้ก่อน จึงไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายได้ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันเป็นความผิดร้ายแรง ตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการ มาตรการทางปกครองจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราช

/กำหนด...

กำหนดเดียวกัน ออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับของผู้ฟ้องคดี และกักเรือประมงชื่อ [REDACTED] หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลาการฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ต่อมา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ศาลจังหวัดนราธิวาสมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ ๓๕๔/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ อ๙๐๐/๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย และมาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๔๖ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปลอมแปลง ปิดบังและเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมงและทะเบียนเรือประมง ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ โดยให้กักขังแทนค่าปรับได้เกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๒ ปี และไม่ปรากฏว่ามีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์คำพิพากษาศาลจังหวัดนราธิวาส คดีอาญาดังกล่าวจึงถึงที่สุด จากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวเห็นได้ว่า พนักงานเจ้าหน้าที่มีการตรวจพบการทำลายอุปกรณ์ลือกตริงระบบติดตามเรือของเรือประมง [REDACTED] ซึ่งในขณะนั้นมีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือ และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกลักไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือประมง [REDACTED] โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือประมงลำดังกล่าวให้เป็นเรือประมงสุมนารสมุท ๕ อันถือเป็นการฉ้อโกง ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งการลือกตริงและตราที่เจ้าพนักงานจัดทำไว้ และปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ประกอบกับตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนราธิวาส คดีหมายเลขแดงที่ อ๙๐๐/๒๕๖๒ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพในคดีดังกล่าว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันถือเป็นการกระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิดและการป้องกันมิให้ผู้กระทำทำความผิดซ้ำอีก ตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสี่ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว การที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองอาศัยอำนาจตาม

/มาตรา ๑๑๓...

มาตรา ๑๑๓ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว มีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และกักเรือของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับความผิดของผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ชื่อ ว. [REDACTED] เลขที่คำขอ ๖๓๙๐๐๑๑๕๐๐๑๑๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา ซึ่งในช่วงเวลาขณะที่ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียังอยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวยังไม่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอน หรือสิ้นสุดลงแต่อย่างใด ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และยังไม่พ้นสองปีนับแต่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามในการได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ตามข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้ผู้ฟ้องคดี โดยใช้เรือประมง ชื่อ ว. [REDACTED] แจ้งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔ ๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๖๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ โดยอาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเช่นเดียวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือประมง ชื่อ สุมณารสมุทร ๕ เลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว แต่ยังมีได้ดำเนินการเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนเรือ และการกระทำความผิดจากบุคคลอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะขายเรือประมงชื่อ [REDACTED] ซึ่งเป็นเรือที่ใช้กระทำความผิด ให้แก่นาย [REDACTED] ตามสัญญาซื้อขายเรือ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่เมื่อไม่ปรากฏ

/หลักฐาน...

หลักฐานทางทะเบียนเรือว่าเรือลำดังกล่าวเป็นชื่อของนาย ████████ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ยอมรับว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการโอนทางทะเบียน จึงรับฟังได้ว่าในขณะที่ตรวจสอบการกระทำผิดของเรือดังกล่าว ตามหลักฐานการจดทะเบียนเรือมีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมง อันเป็นพยานหลักฐานทางทะเบียนที่ทางราชการออกให้ ซึ่งย่อมเป็นเอกสารหลักฐานที่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีรับสารภาพว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนราธิวาส คดีหมายเลขแดงที่ อ ๙๐๐/๒๕๖๒ จึงมีเหตุผลเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือที่ใช้ในการกระทำความผิด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ในการออกคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๖๓๑๕๑๒๓๖๓๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ไม่ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสดังกล่าวได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยมิได้พิจารณากรณีดังกล่าว และการกล่าวอ้างคำพิพากษาของศาลจังหวัดนราธิวาส ในคดีหมายเลขแดงที่ อ ๙๐๐/๒๕๖๒ ก็เป็นการให้เหตุผลภายหลังจากการมีคำสั่งทางปกครองแล้ว และได้พิจารณายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสดังกล่าวได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน วรรคสอง บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น (๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยไว้จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ (๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎหมายกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป (๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง (๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้... มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์ (๑) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว (๒) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง (๓) การรับฟังคู่กรณีที่จำเป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์

/ในภายหลัง...

ในภายหลัง วรรคสาม บัญญัติว่า กรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกรณีนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น ซึ่งกรณีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองว่าได้มีการขายเรือให้กับนาย [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ แต่มิได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความรับผิดชอบในการฝ่าฝืนกฎหมายได้ คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงมีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดี และกักเรือประมงชื่อ สุมนาธรสมุทร ๕ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองแล้วก่อนออกคำสั่ง ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งโดยการฟ้องคดีต่อศาล เพื่อให้ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับกับผู้ฟ้องคดี และเมื่อต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ชื่อ [REDACTED] ในขณะที่คำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองยังไม่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากถูกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและกักเรือประมง จึงเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีทราบติดอยู่แล้วเกี่ยวกับคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง มาใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภายหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือประมงชื่อ [REDACTED] ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว เพียงแต่การโอนเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ครอบครองยังไม่ได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ อีกทั้งเมื่อผู้ฟ้องคดีไม่สามารถรับใบอนุญาตใช้เรือตามที่ร้องขอได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จและแจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และแม้คำวินิจฉัยอุทธรณ์จะออกมาภายหลังจากระยะเวลาวินิจฉัยอุทธรณ์ล่วงพ้นไปแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ยังคงมี

หน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ต่อไปให้แล้วเสร็จ กรณีจึงเป็นการให้สิทธิโต้แย้งก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ส่วนการกล่าวอ้างคำพิพากษาของศาลจังหวัดนครราชสีมา นั้น เป็นเพียงการให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า นอกจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๔ (๓) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และยังไม่พ้นกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด จึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย อีกทั้งเป็นการให้เหตุผลเพิ่มเติมก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า แม้ในทางทะเบียนเรือ [REDACTED] จะยังเป็นชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ก็ตาม และคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ รวมถึงคำพิพากษาของศาลจังหวัดนครราชสีมา ก็คงมีผลใช้บังคับกับเรือ [REDACTED] เท่านั้น ไม่อาจนำมาบังคับใช้กับเรือ ว. [REDACTED] ของผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือและการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีเจตนารมณ์ให้ออกหนังสือรับรองสำหรับเรือแต่ละลำ และหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่พิจารณาความหมายของลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงตามมาตรา ๓๙ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ในทางว่า เมื่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองออกคำสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ สังกักเรือประมง และเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของเรือสุมนารสมุทร ๕ ผลแห่งคำสั่งดังกล่าวย่อมนำมาใช้กับเรือ ว. [REDACTED] รวมตลอดถึงเรือลำอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีด้วย ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ และเป็นการ

/เพิ่มภาระ...

เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ อันขัดต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล เกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุ เหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิเสรีภาพไว้ด้วย และมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ วรรคสอง บัญญัติว่า การจำกัดเสรีภาพ ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้น เพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกัน หรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ เพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และโดยที่พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ตราขึ้นโดยมีความมุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและ ในน่านน้ำทั่วไปเพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษา ทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพ สิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ นับถือในนานาประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์หลายประการ อาทิเช่น เพื่อกำหนดมาตรการในการ ป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้แรงงาน ผิดกฎหมายในภาคการประมง เพื่อบังคับใช้มาตรการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ อย่างเป็นระบบ กำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาให้ได้สัดส่วนและเหมาะสม เพื่อป้องกันการกระทำความผิด เป็นต้น ดังความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราช กำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีจึงเห็นได้ว่า เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ส่วนหนึ่งก็เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน อันเป็นการดำเนินการเพื่อ ประโยชน์สาธารณะตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนั้น การออกหนังสือรับรองให้แก่บุคคลเพื่อประกอบการขอรับ ใบอนุญาตใช้เรือประมง ตามข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงได้กำหนดลักษณะของผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับ ใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

/และที่ ...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่กระทำความผิด เป็นการเฉพาะตัว และหากจะแปลความอย่างจำกัดว่าไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงเฉพาะเรือลำที่ทำผิดกฎหมาย สำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของเรือประมงหลายลำแล้วย่อมเท่ากับเป็นการส่งเสริมให้มีการหลีกเลี่ยงผลทางกฎหมาย หากได้ประเมินความเสี่ยงที่จะถูกลงโทษตามกฎหมายกับความคุ้มค่าของผลตอบแทนทางธุรกิจที่จะได้รับ ทั้งยังเป็นการเปิดช่องให้มีการกระทำอันเป็นเหตุที่ต้องห้ามตามกฎหมายได้ การที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ย่อมไร้ผลและเป็นการผิดไปจากเจตนารมณ์ที่กฎหมายมุ่งประสงค์ให้เกิดผลบังคับใช้ นอกจากนี้ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ให้ผู้กระทำความผิด ออกจากระบบทำการประมงเพียงชั่วคราว ซึ่งมาตรา ๓๙ มีการกำหนดลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๑) โดยกำหนดระยะเวลาไว้ห้าปีนับแต่วันที่มีความพิพาทจนถึงที่สุด มาตรา ๓๙ (๓) กำหนดระยะเวลาไว้สองปีนับแต่วันที่ได้รับความสั่งคณะกรรมการมาตรฐานทางปกครอง และมาตรา ๓๙ (๕) มีการกำหนดระยะเวลาไว้ห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามระยะเวลาดังกล่าว ผู้ที่เคยมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๑) (๓) และ (๕) ย่อมสามารถกลับเข้าสู่ระบบโดยอาจยื่นขอรับหนังสือรับรอง ได้อีกครั้ง กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี หรือเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ หรือขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ออกระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยไม่มีบทบัญญัติหรือข้อกำหนดใดตามกฎหมาย หรือกฎกระทรวงที่จะให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกระเบียบ หรือกฎ หรือคำสั่ง กำหนดให้ผู้มีลักษณะต้องห้ามในการรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ มาเป็นเหตุมิให้ผู้นั้นได้รับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง และข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ถือเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการเดินทาง และการประกอบอาชีพตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น เห็นว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอ

/และการ...

และการออกใบอนุญาตใช้เรือ และการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ และ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือ และการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยความในข้อ ๔ และ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง (๔) (ก) กำหนดให้ในกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตใช้เรือสำหรับเรือประมง ให้เจ้าของเรือที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตใช้เรือยื่นคำขอพร้อมด้วยหนังสือรับรองจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามกฎหมายว่าด้วยการประมง หรือเรือประมงที่จะขอต่ออายุใบอนุญาตไม่อยู่ระหว่างถูกดำเนินคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อวางแนวทางปฏิบัติในการขอรับหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจในการออก ระเบียบดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนวิธีการและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และไม่อาจ ถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี หรือเป็นการเพิ่มภาระ หรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ หรือขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๔๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ นั้น เห็นว่า หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ใน เบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองก่อนรายงานความเห็นไปยังผู้มีอำนาจพิจารณา อุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นเพียงการพิจารณาทางปกครองที่ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพ ของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในอันที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอน หนังสือดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกหนังสือรับรองเพื่อ ประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ในการจะออก หนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ใดนั้น ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณาตามขั้นตอน วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมาย

/กำหนด...

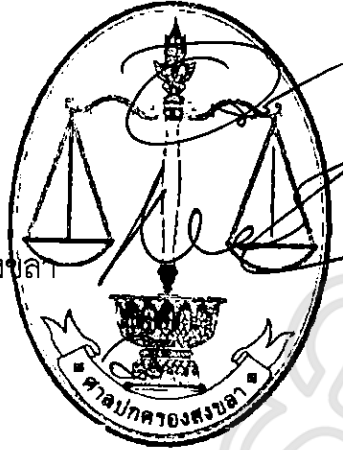
กำหนด ซึ่งศาลไม่อาจก้าวล่วงไปกำหนดค่าบังคับตามคำขอดังกล่าวได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พิพากษายกฟ้อง

นายอนนต์ ทองสัมฤทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสงขลา

นางสมพร ถาวรวิริยะนันท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา

นายวรสิทธิ์ ตั้งสถิตพร
ตุลาการศาลปกครองสงขลา

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายตระหง่าน เกียรติศิริโรจน์

